

Bilag 2 a.

(Bilag til Skrivelse til Indenrigsministeriet af 20/1 1920).

Delegeretmødet opfordrer Landsorganisationen til fremdeles at arbejde for hurtigst mulig gradvis Afvikling af Huslejeloven, idet særlig fremhæves:

1) at Lejemaal herefter alene bør afgøres mellem Ejer og Lejer, og at Nævnene kun træder til i Tilfælde, hvor en af Parterne klager. Nævnets Afgørelse faar ikke tilbagevirkende Kraft, men gælder kun fra Begyndelsen af den kommende Lejeperiode.

2) at Nævnene ikke maa gribe ind naar den af Ejeren ønskede Forhøjelse af Lejen ikke overstiger en passende Procent udover Lejen i 1914, hvilken Procent fikses af Lovgivningsmagten under Hensyn til Pengenes synkende Værdi, Ejendommenes dyrere Administration, Forrentning, Skatter og Vedligeholdelse. Herved fremhæves, at den svenske Lovgivning allerede nu med fuldstændig Afvikling af Loven for Øje har tilladt en Lejestigning af 50 pCt.

Naar den fikserede Procentsats overskrides, bør Nævnene kun skride ind, naar de finder den begærede Leje urimelig. Den mindre Leje, der da fastsættes, skal dog bestemmes under Hensyn til de foranførte Forhold og det almindelige Prisniveau for Lejligheder.

Endvidere søges udvirket:

3) at Opsigelsesretten tilbagegives Ejeren i videst mulig Udstrækning, særlig hvor Lejeren anvender sin Lejlighed til Fremleje uden Ejerens Samtykke.

4) at Forretningslokalenævnene ligesom i Sverige ophæves fra 1. Oktober 1921

5) at Lejemaal i Nybygninger, der er tagne i Brug efter den første Husleje lovs Forelæggelse, ganske unddrages Nævnene fra Oktober 1921.

Utilbørlig Udnyttelse af Bolignøden kan være Genstand for Paatale.

Delegeretmødet henviser til, at den seneste svenske Lovgivning mere og mere har taget Sigte paa Afvikling af Loven, og at Motiverne udtaler dette.